

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Tisza István vámpolitikája.

Pécs, 1900. szept. 24.

A biharmegyei gazdasági egyesület is felhívta a földművelésügyi miniszter, hogy mondjon véleményt az autonom vámtarifáról s ez az egyesület ismerve Tisza István gróf „közgazdasági tevékenységét”, mint legilletékesebb szakértőre, a nemes grófra háritotta tovább a véleménynyilvánítás föladatát, melynek ő meg is felelt s most saját véleményük gyanánt terjesztik fel a kormányhoz.

Ebben a véleményben az ifju Tisza a közös vámterület fenntartását szuggerálta a gazdasági egyesületnek, még pedig azzal a kopott frázissal, hogy a két állam fogyasztási piacának kölcsönös vámmentes biztosítása az osztrák iparnak és a magyar mezőgazdaságnak egyaránt életbevágó érdeke.

Hát igazán nagy politikai elfogultság kell ahhoz, hogy ezzel a haszontalan frázissal még most is lépre lehessen csalni valakit. Mintha Magyarországnak csupán mezőgazdasági érdekei lennének és mintha a harmincéves tapasztalat nem bizonyította volna be, hogy a vámközösségben mezőgazdasági érdekeink sem nyernek kellő védelmet, úgy hogy mezőgazdasági termelésünk a legveszedelmesebb válság állapotába jutott.

Tisza István frázisa első sorban is azoknak az osztrák gyárosoknak ad igazat, akik a saját kormányuknál bepanaszolták a magyar kormányt a hazai ipar fejlesztésére irányuló akciója miatt. Mert, ha a közös vámterületet azért tartjuk fenn, hogy a két állam területen az osztrák iparnak és a magyar mezőgazdaságnak a terményei számára fogyasztó piac biztosításuk kölcsönösen, akkor természetesen a vámközösség alap gondolatával ellenkezik Magyarországon, mint a közös vámterület alkotó részén olyan mozgalmat szervezni és hatóságilag támogatni, a mely az itteni piacot a magyar ipar javára, az osztrák ipar rovására akarja biztosítani. Mihelyt mi az osztrák ipart, mint idegent, a hazai fogyasztásból ki akarjuk szorítani, el kell tűrnünk, hogy az osztrákok meg-

az ő piacaikról iparkodjanak kiszorítani a mi nyers terményeinket — s akkor a vámközösségnek semmi célja, semmi értelme nincsen.

És hogy ezek az ellentétes irányzatok a két államban tényleg élnek és működnek; hogy ezek az ellentétek nemcsak látszólagosak — mint azt Tisza István elhitetni akarja — és hogy ezek a vámközösségben a külállamokkal kötött szerződésekben kiegyenlítést nem találnak sem most, sem a jövőben: azt igazolja a mindennapi tapasztalás s az a javaslat is, melyet Tisza István a biharmegyei gazdasági egyesülettel elfogadtatott.

Az az újabb keletű irányzat, mely nálunk az idegen, tehát az osztrák ipar kiszorítására is irányul, vajmi csekély eredményeket mutathat föl eddig s alig fog fölmutathatni többet a jövőben is; de hogy az osztrák piacnak a mi nyers terményeink számára való biztosítása nem történhetett meg, azt bizonyítják az Oroszországgal, Romániával, Szerbiával, Olaszországgal kötött kereskedelmi szerződéseink, amelyek ezeknek az országoknak olcsó mezőgazdasági terményeit kedvező vámtételekkel rázuditják a közös vámterületre, hogy az osztrák iparnak azokban az országokban való kedvezményezését elérhessék.

Hogy ez a vámközösség fenntartása mellett a jövőben sem lesz másképp, azt Tisza István javaslata is kénytelen elismerni, a mikor kilátásba helyezi, hogy mezőgazdaságunknak a keleti államokkal kötendő szerződésekben áldozatokat kell hoznia, hogy azoktól engedményeket szerezzünk az osztrák ipar számára. Ezzel szemben azzal vigasztalja Tisza István a gazdákat, hogy majd az osztrák ipar is tesz koncessziókat, hogy nyers terményeink nyugat felé irányuló kivitele biztosítottassék.

Hát nem valami megtisztelő véleménye lehet Tisza Istvánnak a magyar gazdák józan gondolkodásáról és ítélőképességükről, ha ezzel a vigasztalással megnyugtathatni véli őket, mikor maga beismeri javaslatában, hogy kenyérterményeinkből rendes körülmények között nem áll annyi rendelkezésünkre, a mennyi a közös vám-

sorompón belül értékesíthető ne lenne, az állathizlálásra és ipari célokra szolgáló magvak pedig annyira elégtelenek, hogy az állattenyésztésen és mezőgazdasági iparon boszulná meg magát, ha ezek mérsékelt behozatali vámját fölemelnék.

Miféle kivitelt biztosítsunk hát nyugat felé, ha nincs mit kivinnünk, sőt behozatalra szorulunk? És hogyan számíthassunk mezőgazdasági kivitel biztosítására Németországban, a mely az egyetlen nyugati állam, hol terményeink természetszerűen elhelyezést találnának, mikor Németország a saját mezőgazdaságának emelése végett határozottan agrár védő-vámes politikát folytat.

Aztán miféle nyakatekert okoskodás az a Tisza-féle javaslatban, a mely abból a körülményből, hogy az állati termények túlnyomó nagy részéből tetemes fölösleget állíthatunk elő, arra a következtetésre jut, hogy nem lehet kifogásunk az ellen, miszerint koncessziók tétessenek a vámterületünkre keletről irányuló állatbehozatal javára. Mondja ugyan Tisza, hogy ezek a koncessziók csakis oly mértékben adandók a keleti állatbehozatalnak, a mily mértékben a mi állatkivitelünk a nyugatra biztosítható; de hát eltekintve attól, hogy ezt a mértéket előre meghatározni vajmi bajos, mi szükségünk van nekünk arra, hogy mi a keleti állatbehozatalt kedvezményezzük, mikor a nyugoti kivitelünket saját állati terményeinkkel is bőven födőzni képesek vagyunk?

Tiszán osztrák politika az egész, mely elnyomja a mi ipari fejlődésünket, mezőgazdaságunk kincseit pedig kizsákmányolja a maga hasznára; folyton csak kedvezményekkel szolgál a külföldnek a magyar mezőgazdaság rovására, hogy ott hasonló kedvezményeket eszközölhessen ki az osztrák ipar javára.

De mivel ez a politika biztosítja pártolónak ebben a közös birodalomban a hatalom élvezetét, hát rádísputálják a nemzetre, hogy a szolgaság és a gyarmati függés való neki, mert a saját lábán nem lenne képes járni.

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

Hírek.

Pécs, 1900. szeptember 24.

Hogyan volt és hogyan lesz?

Történt pedig anno 1458-ban, hogy a tekintetes Karok és Rendek felgyülemlének Pestre, királyt választani. Megjelent a gyűlésen Szilágyi is, de elvén a gyanupörrel, magával hozta negyvenezer főből álló seregét is. Sokáig nem tudtak a tekintetes Karok és Rendek megegyezni, kit választanak királylyá — hogy obstrukció volt-e, határozottan nem tudatik — végre a sereg, melyet Szilágyi, miért, miért sem, a befagyott Dunán s az utcákon állított fel, a csikorgó hidegben türelmét veszítvén, mások szerint Szilágyi intézésére, felkiáltott: »Éljen Máttyás király!« Szájáról szája, utcáról utcára kelve ezen éljen kiáltás, végre a tanácssterembe is behatolt. A tekintetes Karok és Rendek hallva az általános éljenriadalt, megszeppenve, ugyancsak kontráztak rá: »Éljen Máttyás király!«

Igy lett megválasztva Magyarország királyává a tizenöt éves Hollós Máttyás.

Vagyon pedig mindez megírva Magyarország történelmének arany lapjain.

*

Fog történni pedig, anno ezután, az 1958-iki közönséges esztendőben — előbb nem, akár mérget vehetünk rá — hogy ismét egybefognak gyülemleni a Nagyságos Honatyák, kiket a magyar kultuszminiszter, egy évszázad óta a »legközelebbre« ígért tanítói nyugdíj revízióval spékelt, tanítói fizetések hatszáz forint minimumát elrendelő törvényjavaslat tárgyalására hívott meg.

Persze, hogy meglesz addigra a külön magyar udvartartás, külön vámterület is — papíron. Az önálló magyar hadsereg Hindosztánban fogja tartani téli hadgyakorlatait; adóságunk nem lesz egy fikarcnyi sem, pénzünk ellenben annyi, hogy számát se tudjuk.

És ha ezen boldog korszak végre valahára be fog következni, 1958-ban, hozzá téve azonban, hogy a »legközelebbre« ígért törvényjavaslattal el is fognának készülni; továbbá, vajjon lesz-e még rá szükség — lévén a magyar tanítóknak igen nagy hajlandóságuk a »300« frtos, ah pardon, »600« ko-

ronás éhenhalásra, végre-valahára lendíteni fog az ország az ő rabszolgáinak sorsán.

Kultuszminiszter öxellenciája nagy garal, fényes dikcióval fogja letenni a ház asztalára a rég óhajtott törvényjavaslatokat. A néptanítók nyugdíjalapja már közeledik a száz millióhoz, illő tehát, hogy az alap megteremtőinek, a néptanítóknak is juttassanak valamit belőle.

Magyarország ötvenezer tanítója — akkorára annyi lesz — örömrivalgással fogja fogadni a törvényjavaslatot s annak benyújtóját, a tanítók atyját, a magyar kultuszminisztert. Egyik deputáció a másiknak fogja kezébe adni a miniszter előszobájának kilincsét. Egyik áldomás a másikat éri. Esznek isznak majd a medve bőrére, a 600 frt, azaz 1200 korona minimumra. Hálaének fog zengetni Szalonikától Koppenhágáig a tanítók árváinak ajtaján. Egyszóval, örömmámorban fog úszni ötvenezer magyar tanító.

De hamar vége szakad ezen végnélküli örömnak. Előáll majdan a földmivelségi miniszter s a lótenyésztés előmozdítására kér vagy ötven milliót; a hadügyminiszter hadi kutyákra ugyanannyit. A kormány zavarban lesz, vajjon a lovakon-e, a kutyákon-e, avagy a néptanítókon segítsen-e. Már már veszendőben lesz a tanítók szép reménye.

De nemhiába okos embernek »mester« a neve, bizony nem hagyják magukat. Fog támadni egy tanítói Kossuth, nevezzük őt Koplaló Lázárnak, ki tette fogja hívni az ország ötvenezer tanítóját. Proklamációt fog intézni nyomorgó társaihoz. És a tanítók hallgatni fognak a hívó szóatra s fel fognak riadni méla, meghunyászkodó álmukból. Tíz korona erejéig vásárolnak egy kimustrált manlichert, szuronyt, száz tölténnyel. A jobb oldali koplaló-társ megtölti a koldustarisznyát sötétan pogácsával s egy cinkotai itce, három emberes kollektá borral.

Igy fölfegyverkezve, Pestnek veszi majdan utját az ötvenezer magyar tanító. Felérve Pestre, a Duna jegén foglal majd állást a sereg, az országházzal szemben. A kormány s a nagyságos Honatyák meg fognak félemleni az ellenséges sereg láttára. Követségek járnak majd ide s oda, megkísérlni az ügy békés elintézését, de siker nélkül.

A földmivelségi miniszter nem en-

ged; a hadügyminiszter nem enged; a kultuszminiszter engedne ugyan, de az ötvenezer főből álló sereg csak azért sem enged.

Végre a dermesztő hidegben türelmét vesztett tanítócsereg elhatározza az országház megtámadását.

»Éljen a nyugdíjrevízió, éljen az ezerkétszáz korona minimum!« kiáltások közt tényleg ostrom alá fogják venni az ország házat. Lesz általános rémülés, fölfordulás. A hadügyminiszter, mint a bátrak legbátrabbja, elsőnek menekül, a kormány többi tagjai s a jó Honatyák — csak oly sok kontót ne akasztának a honfiak nyakába — hamut hintve fejökre, kérnek majd kegyelmet.

A fékevesztett sereg vezérei, Koplaló Lázárral élükön, betörnek a tanítói nyugdíjalapot tartalmazó acélterembe, kiosztandó a 100 millió tőkét. De óh fátum! Mit találnak a gondosan őrzött acéltere mben? A kultuszminiszter foganatosítatlan rendeleteit; a tanítók száz évvel ezelőtt benyújtott s még elintézetlen kérvényeit; az 1868. évi XXXVIII. t-cikket spirituszban, de pénzt, értékpapírt, nyugdíjalapot egy garasnyit sem. Azt megemészttette a hontentottakkal vívott kulturharc.

Az alapot nem téríti meg senki. Hja, az a tanítóké volt, mért nem vigyáztak rá, téritsék meg ők. És fogják elülről kezdeni a gyűjtést s Isten segítségével ugy 2958 körül talán majd megkapják az 1200 koronás minimumot s harminc évi szolgálat után egész fizetésüket nyugdíjjal.

Addig tehát: türelem!

Hegyháti.

Napirend 1900. szeptember 25-én.

Naptár: kedd szept. 25. — Róm. kath.: Kleofás. — Prot.: Kleofás. — Görög-kelet (szept. 11.) Teodora. — Zsidó: Tischri 1. — Nap két 5 óra 53 perckor; nyugszik 5 óra 49 perckor. — Hold két reggel 7 óra 12 perckor; nyugszik este 8 óra 20 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet szerint: derült, száraz, meleg idő várható.

— (Személyi hír.) Br. Fejérváry Imre főispán ma délután hivatalos ügyben Budapestre utazott.

— (Zenészmise.) A nagy szünidő elmúltával a zenészmisek rendezősége is újra munkába áll. Mint értesülünk, a közreműködő

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gyűrű.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irtá: Dámer Dezső.

Még ugyszólván vendég voltam S városban, mert azelőtt talán egy hónappal neveztek oda ki alorvosnak, midőn a következő eset történt:

Egy napon mulatságot rendeztek a kaszinóban, melyre én is elmentem. Táncolási hajlamomat eléggé kimutattam, mert csak úgy izzadtam a nagy ugrálások közepette. A tánc közepe felé már fáradt is voltam, kimentem hát a kertbe, hogy ott egy padon kipihenjem magamat.

Egyszerre suttogás üti meg a fületem és én szemeimet jobban megerőltetve, észreveszem, hogy vagy harminc méter távolságban két személy ül.

Már távozni akartam, nem akarván suttogó szavaikat ellesni, midőn a férfi szép, szenvedélyes bariton hangon, úgy, hogy a messzebb levők is meghallhatták, így szólt:

— Édes Margit, szánjon meg engemet; hisz tudja, hogy rajongok magáért!

— Tudom és látom, felel a másik szemrehányóan, hogy mily üres a szerelme; még egy zsuzsut sem vett soha ajándékba!

— Óh, hacsak ilyenekkel nyerhetem el szívét, holnap azonnal egy szép csillogó gyé-

mántgyűrűvel fogom megajándékozni. De ugye akkor szeretni fog, mint az egy hű szeretőhöz illik?

— Szeretni fogom, felel halkabban a leány oly hangon, melyből arra lehetett következtetni, hogy inkább a gyűrűre, mint a szerelemre gondol.

Ugy látszik, nem féltek, hogy más is meghallja beszédüket; pedig a félelemre lehetett volna alapos okuk, mert ilyenkor mindig szoktak künn a kertben sétálni. De tudjuk, hogy a szerelem elvakít.

A férfi ezután foglalóul a holnapi kéjnek, hosszú csókot nyomott a leány ajkaira. Majd egymásba kapaszkodva, épp ellenkező irányban távoztak, mint a hol én ültem. Arcról a sötétségben úgy sem ismertek volna meg. A mint már elég messze voltak, kiléptem a bokorból és követtem őket.

A táncterem ajtajánál értem utól a két szerelmezt s láttam, hogy mily elragadóan szép a leány. Ragyogó kék szemei tiszta lélekre vallanak. Piros arca életvidorságról tesz tanúságot; de kacér öltözete alighanem nagy-ravágyásra mutat.

Ők ketten többnyire együtt voltak. S midőn a férfi, hogy feltűnést ne keltsen, egy alkalommal ismét mással táncolt, felkértem én Margitot. Láttam, hogy előttem többnek adott kosarat, velem azonban mégis eljött egy két lejtésre. (Azt mondják, hogy ifju koromban helyes gyerek voltam.) Együtt táncoltunk, csevegtünk, de beszédjéből mindig kirítt az a boldogság, hogy neki másnap gyémántgyűrűje lesz. Viseletét csak így magyarázhattam meg.

A multság vége felé az idegen hirtelen eltűnt s így én kísértem haza Margitot. Egy takácsnak volt a lánya. Node ne csodálkozzanak, hogy egy takácsleány bálókba jár, szülővárosomban jobban »puccolják« magukat a mesteremberlányok, mint az uriak.

Megkérdeztem Margittól, hogy ki volt azon idegen, a kivel oly sokszor táncolt. Eleinte elpirult kérdésemre, mintha csak tudta volna, hogy titkuk nem titok, de hamar visszanyerve jelenlétét, így válaszolt meglehetősen büszkén:

— Kunossy Aladár báró M ből.

Mintha csak imponálni akart volna nekem a bárói címmel, úgy mondta azt ki. Szegény Margit, te is csak úgy vagy, mint a struccmadár. Ha téged elvakít a bárói cím, hát azt gondolod, hogy más sem lesz kivétel.

A helyzetet már értettem. Ő tehát a bárónak kedvence, egyszerű szeretője, ki ma jó s holnap már nem kell. Kíváncsiságom nehány nap múlva hozzájuk üzött, mert, mint mondam gyönyörű leány volt. Ha szívemet kérdezném, talán arra jutnék, hogy valami szerelemféle is volt benne; de nem kérdezem.

Margit kezén egy fényes gyűrű tündöklött, de szeme már nem sugárzott vissza annyi fényt, mint a bálban. Lelke nem volt már tiszta, tündöklő, hanem csak gyűrűjében az a csillogó valami. Mire vitte az a daemon e leányt? Szegény áldozat ő is, melyből annyit megkövetel magának az a csillogó ördög. De legalább csak a föld gyomrának igazi királynője lett volna, nem, csak egy egyszerű csiszolt üvegdarab, melyet a tapasztalt szem

tagokat szerdán délután félöt órára hívták össze a főreáliskola egyik rajztermébe az első próbára. Az előadandó műről biztosan csak néhány nap múlva mondhatunk. Az első zenészmise október hó 4-én lesz, őfelsége nevénapján a székesegyházban s most erre készülnek. — Ezzel aztán megkezdődik egyszerűsmind a zenészmisek sorozata is.

— **(Olay Lajos beszámolója.)** Szombaton este érkezett Olay Lajos, a szigetvári választókerület képviselője Szigetvárra, Györffy Gyula, Pogány József, képviselő, Dienes Márton, az »Egyetértés« szerkesztője és Gottier Lajos ugyanazon lap munkatársa kíséretében. Oriási számú közönség várta a vasutnál a képviselőt a tűzoltóezrekar és fáklyás menettel élén. Kiszállásakor a város nevében Vargha Sándor községi jegyző üdvözölte szép szavakban Olay Lajost, mire a menet a Zrinyi-szobor elé indult, hol a város képviselőtestülete várta. Itt Szabó István beszélt az előjáróság nevében Olay Lajoshoz, remek szép szavakban tolmácsolva amaz érdemeit, melyeket a felállítandó 7 osztályú polgáriiskola megszerzése körül szerzett, lelkes szavakban szólt az ő kitartó fáradhatlan működéséről, melyet ugy a kerület, valamint minden egyes hozzáfutó érdekében kifejtett. Meleg szívből fakadó hangon mondott köszönetet a város nevében ezen újabb, nagy sikerért, hogy annyi viszontagság, oly sok nehézség után, végre megkapta Olay Lajos a város részére a kért iskolát. Hosszantartó zajos éljenések közepette Olay Lajos szólt most, el akarva háritani magáról azt a nagy érdemet, melyet neki tulajdonítanak, mert szerinte mindaz, a mit a kerület érdekében kifejtett, kötelessége és ezért köszönetet nem kér. Meleg szavakban köszöni meg a nem várt és nem remélt lelkes fogadtatást és igéri, hogy ezekután is csak ez lesz szent feladata és kötelessége, hogy a mi tőle telik, a kerület érdekében mindenkor megtegye. Ezek után a Korona-szálloda nagytermében gyűltek egybe társasvacsorára, mely a legjobb kedélyhangulat mellett szép és szellemes tósztok kíséretében hajnalig eltartott. Itt a város nevében Tóth István ügyvéd mondott ismételve meleghangú köszönetet Olay Lajosnak a polgári iskola körül szerzett érdemeiért Igen szép szavakban szóltak Olay Lajos, Györffy Gyula,

azonnal felismer. Tudtam, hogy odaadta ezen üvegért, melyet gyémántnak hitt, nagyravágyó szive legdrágább kincsét, tisztaságát. Tudtam, hogy szive kétszeresen fog majd csalódní, mert a hamis csillogás nem sokáig fogja elnémitani a felszólaló lelkiismeret szavát, de nem szólhattam, mert mindennek felfedezése a rettenetes való és a csalódás, kiüthetik eszt a rendes gondolkodásból. Előbb-utóbb ugy is be fog következni, hát minek siettessem. Vidáman beszélgettem vele, mintha csak észre sem vettem volna a gyűrűt s nemsokára távoztam.

Pár hét múlva Margit régi ideálja, egy ékszerész, megkérte a kezét. Hogy igent kapott válaszul, az igen természetes. — Egy szegény leány nem igen választhat a jó partiek között.

A mint egy alkalommal csak ketten voltak a szobában, Dénes meglátja a gyűrűt, mire hirtelen felkiált:

— Kitől kaptad ezt a gyűrűt, hisz ez hamisított gyémánt, hogy tehetted azt az enyém mellé?!

Mily változást idézett elő e szó, »hamisított gyémánt« Margitban, ezt elhinni alig lehet. — Most vette csak észre, hogy csalo kezeibe került, ki őt pusztán szerelemi tárgyának tekintette; ki neki hamis esküt mondott s kinek szívében a remény pislogó lángját ő táplálta. Fehér lett, mint a fal és arcán észre lehetett venni a végtelen fájdalom jeleit. Az ékszerész nem tudta mire magyarázni a hirtelen változást, megijedt és így kiáltott fel:

— Az égre, édesem, mi történt, mi a bajod, talán azért sírsz, mert nem igazi gyé-

Pogány József, dr. Berkes Mór, Peti Lőrinc, bürtüsi Kovács Bertalan, kálmáncsai lelkes. dr. Mandl Ámin, Dienes Márton és Barla Szabó János. Beszámoló beszédét vasárnap délután 1 órakor tartotta meg Olay Lajos, részletezve és bőven kifejtve a mai politikai viszonyokat, utalt működésére és jövőben kifejtendő tevékenységére. Utána Dienes Márton beszélt, ki Kossuth Ferenc nevében üdvözölte és köszöntötte a megjelenteket, kitartó elvhűségre buzdítva a polgárokat. Igen szép szavakban fejtegette Pogány József a függetlenségi elveket és örömeinek adott kifejezést, hogy ő, mint teljesen idegen, színről színre megismerheti ezt az igaz, eredeti kitartó magyar fajt. Majd Bárváth Gyula szólt Dienes Mártonhoz, hogy az összegyűltek nevében köszöntse Kossuth Ferencet, a függetlenségi párt elnökét és vezérét. Ezek után Barla Szabó János, a függetlenségi párt elnöke, zárta be szép szavak kíséretében a beszédek sorozatát. Délután Olay Lajos Darányba és innen a kerület többi részeibe ment beszámolni. Egész utján lovas bandérium kísérete és mindenhol oriási számú lelkes közönség hallgatta végig beszédeit.

— **(A »Pécsi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet«)** tegnap délután 2 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tartott, melyen Szmik Antal főmérnök, a szövetkezet elnöke elnökölt. Szmik Antal a megjelent tagok határozatképes számát megállapítván, megnyitotta a közgyűlést, mely alkalommal bejelentette, hogy a szövetkezet részvényeseinek száma meghaladja a százat, míg az előjegyzett részvények száma már körülbelül ötszáz. — Ezután a kitűzött napirend tárgyalására tért át a közgyűlés, mely az elnök bejelentését örvendetes tudomásul vette. A tárgysorozat első pontját egy új igazgatósági tag választása képezte, mely megüresedett tisztiségre a közgyűlés egyhangulag Germán Ferenc műasztalost választotta. Ezt három új felügyelőbizottsági tag választása követte. A felügyelőbizottság tagjaiul: Holly Mihály, Szeibert Fülöp és Baliga György választották meg. A tárgysorozat harmadik pontját a szakosztályok szervezeti szabályzatainak a tárgyalása képezte. A »Pécsi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet« kebelében — ugyanis — a nyersanyag beszerzése és a kész anyag értékesítésére két szak-

mánt? Ne busulj, még holnap kapsz tőlem igazit!

Pedig dehogy azért sirt, hogy a gyémántnak hitt kő csak üveg; nem, ő ártatlanságát siratta, mikor már késő volt. — Hiusága többé már nemcsak hogy nem ellensúlyozta a bűnt, hanem még növelte keserűségét. A nagy fájdalom sulya alatt Dénes karjaiba dőlt. Le kellett fektetni a szegényt s dacára a gondos ápolásnak, magas lázba esett és félrebeszél. Mintha bizony a lelki fájdalomra volna orvososság! Minden második szava Dénes és a gyűrű volt.

— Hamis a gyűrűm; lstenem, könyörülj rajtam s ne vigy a pokolba . . . Jaj, mentsetek meg, a báró jön értem . . . Hozzám ne nyuljon, átkozott, félre tőlem, gyalázatos! . . . Dénes, hol maradtál az ünnepélyről? . . . Szivem ki akarják tépni . . . Óh jaj, már ki is tépték, jaj, most nincs szivem, mit adok hát akkor Dénesnek? . . . A báró megint jön, mamám és édes Dénesem, kergessétek ki!

— De hisz nincs itten senki, se báró, se más, hát kit kergessünk ki?

— Dehogynem, nézzétek, ott áll az ördögökkel együtt és gunyosan mosolyogva felém int. Jaj, még tekintetétől is félek.

A szegény anya és Dénes hiába bizonygatták, hogy senki sincs a szobában. Margit csak tovább is félrebeszél.

— Jaj, most baltát hoznak és kezemet akarják levágni; fogjatok. Én nem engedem! Édes anyám, ments meg, kérlek, tőle, ő ördög. — S az arcán lehetett látni a félelem vonásait, homlokáról pedig izzadság gyöngyözőtt

osztály, a cipészek és szabók szakosztálya szerveztettek, melyeknek szervezeti szabályait tegnap tárgyalta a szövetkezeti közgyűlés s azokat teljes szövegében helybenhagyva, a szabályzatokat az »Országos Központi Hitelszövetkezet«-hez felterjeszteni határozta. — Indítványok nem tétettek s így a szabályzatok letárgyalásával délutáni öt órakor véget ért a közgyűlés.

— **(Halálozás.)** Dobra Teréz, életének 47-ik évében elhunyt. Temetése, holnap (kedden) délután négy órakor lesz a Márton-utca 8. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelõmisét szerdán reggel 1/8 órakor tartják lelkiüdvéért az Agoston-téri templomban.

— **(Erzsébet királyné alapítvány.)** Tegnap délelõtt 11 órakor a polgármester egybehívására értekezlet volt a városházán, a mikor is az Erzsébet királyné emlékére Lóhr Vilmos által szerzett s Pécs város által kiadott »Elegia« értékesítési módja felõl tanácskoztak. Az értekezleten határozatba ment, hogy a zeneművet a város önköltségének megtérítése ellenében felajánljákja pécsi jótékony nõegyletnek. A város önköltsége 60 forintot tett ki, mibõl 12 frt. 50 krajcár már megtérült. A nõegylet azután a zeneművet értékesíthetné, oly feltétellel, hogy jövedelmébõl »Erzsébet királyné-alapítvány« címen egy alapot létesítene, bármely jótékony célra, gyermekek felségelyezésére, vagy egyéb ily célra. Az elegiából 1000 példányt készítettett a város s a helybeli könyvkereskedõk mind készséggel ajánlkoztak, hogy a zeneművet teljesen ingyen árusítják s az eladási árból nem kérnek percentet. A nõegylet buzgó választmánya révén a zeneművet csakhamar elkapkodnák s így biztosra vehetõ, hogy a város ez ajánlatát a nõegylet örömmel fogadja, s nemsokára meglesz az »Erzsébet királyné alapítvány!«

— **(A havihegyi új kereszt.)** Tegnap reggel hét órakor szentelte fel Troll Paul. Ferenc, vál. püspök, káptalani nagyprepost a Havihegyen ujonnan felállított, Kiss György szobrász által a gyfidi feszület mintájára megalkotott keresztet nagy ünnepségek között. Reggel hét óra elõtt Troll Paul. Ferenc fényes papi segédlettel népes körmenetet vezetett fel a Havihegyre az agostontéri plébánia-

le végig. S midõn már végleg kimerült, az álom lenyomta szemeit.

Másnap beállitok hozzájuk, hogy gratuláljak Margitnak s találok a vidám menyasszony helyett el haldoklót, kivel nemsokára a halál fogja ünnepelni nászát. Alig léptem be a szobába, az anya elém futott s kezeit tördelve, így szólt:

— Édes orvos úr, mentse meg õt; a többi orvosok már lemondtak róla; mentse meg az Isten szerelmére.

Odaléptem az ágyhoz s megtapogatva Margit homlokát, azt végtelen forrónak találtam. Na — mondom magamban — itt nincs segítség. Erre Dénes elmondta, hogy mikép lett rosszul Margit, hogy alig ejtette ki e szót »hamisított gyémánt«, azonnal rosszul kezdte magát érezni, annyira, hogy az ágyba kellett fektetni s azóta folytonosan valami bárórol beszél.

Én elõttem most már világosan állt minden. Egész természetesnek találtam a lélek kitörését, hisz a bûntudat kergeti ki szívébõl a fájdalom laváját.

Néhány nap múlva, midõn unokatestvéremnél voltam, ki akkor jegyben járt egy barátommal, meghallottam, hogy Margit iszonyú szenvedés után meghalt. Csak ennyit jegyeztem meg erre az esetre vonatkozólag unokatestvérem elõtt, ki téligmeddig tudta a történeteket:

— Lám, így jár az, ki lelke fénylõ követ beriszkítja, csak hogy kívülrõl csilloghasson! Ó megérté célzásomat, keblemre borult és könyes szemekkel mondta, hogy igazam van!

templomból s felérven, ott ünnepélyes szentmisét mondott. A nagy mise végeztével a templom elé vonultak ki, a hol Troll lendületes szentbeszédet tartott, mely után ünnepélyesen megáldotta a remek kivitelű feszületet, mely Pécs városának egyik műkincsét képezi ezután. A szertartások alatt a kis kápolna előtt elterülő nagy teret óriási közönség foglalta el. A kereszt megáldása után ismét körmenetben vezette vissza a vál. püspök a népet az ágostontéri plébánia-templomba, hol az ájtatosságot ünnepélyes Te Deummal fejezték be. A művészi kivitelű keresztnek egész nap voltak szemlélői, ugyszólván az egész nap folyamán zarándokoltak oda fel sokan, némelyeket az áhitat vezetett fel s mások a műkincset ohajtották közlől meglekinteni.

— **(Önképzőkori választás.)** Tegnap, azaz vasárnap, délelőtt tartotta a pécsi áll. főreáliskola »Eötvös önképzőköre« alakuló gyűlését, mely immar működésének 27. éve-be lépett. A tisztikar-választás következőkép folyt le: elnök lett *Sasvári József* VIII. o. t. titkár: *Girardi István* VIII. o. t. főjegyző: *Seathmáry László* VIII. o. t. pénztárnok: *Graff Károly* VIII. o. t. főkönyvtáros: *Majorovics Lajos* VIII. o. t. I-ső aljegyző: *Kovácsfy Aladár*. II-od aljegyző: *Weiss Ernő* VII. o. t. alkönyvtárosok: *Henn Ernő* és *Kohárics I. VII. o. tanuló*; ellenőr: *Stern Dávid* VII. o. t. és rendfentartók: *Stern* és *Kalt* VII. o. tanuló.

— **(Építik az interurbánt.)** Már akkor szó esett az interurbán kiépítéséről, mikor az állam átvette a helybeli telefonhálózatot. Most végre a megvalósulás stádiumába lépett, a mennyiben tegnap reggel megkezdtek az interurbán kiépítését a budavárosban. — Innen Dombóvár-ig kell csak kiépíteni, mert az össze van kapcsolva Budapesttel s Fiumével. Az interurbán vonal a vonat mellett fog haladni s kiépítését Dombóvár-ig hova hamar be fogják fejezni.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A »Bátaszéki iparos olvasókör« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Kirendelés a rendőrséghez.)** Senkisem fogja vitatni, hogy a rendőrség munkával meg van áldva, mégis, ha a városnál egy tisztviselői állás megürül, helyettesül a rendőrségtől hívják be a munkaerőt. A nyugalmomba vonuló *Herbert János* tanácsnok helyére is már június hóban berendeltetett *Oberhammer Antal* tb. főkapitány, de arra, hogy helyébe más valaki kirendeltessék, eddig senki sem gondolt. Három hónap óta *Sárkány Armin* rendőrkapitány a bűnügyi nyomozások teljesítése mellett a naponta nem csekély számban előforduló kihágási ügyekben is bíráskodott, míg végre megkönyörült rajta a város tanácsa és *Csizmádia Géza* II. aljegyzőt a kihágási bíráskodási joggal ideiglenesen felruházta. *Csizmádia* a mai napon át is vette a kihágási ügyeket, melyeket míg a harmadik rendőrkapitányi állás betöltve nem lesz, ő fog elintézni. Mikor fogják végre belátni városunkban, hogy egy rókáról csak egy bőrt lehet lehuzni, hogy a közigazgatás mai rendszere mellett egy tisztviselőnek nagyon is elég a saját ügyköre!?

— **(Eltűnt menyecske.)** *Pörös András*, zoóki lakos, tegnap este bejelentette a rendőrségen, hogy a menyé, *Gál Mari*, az Escher-féle korcsmából, hol szállva voltak, még reggel eltávozott s azóta nem tért vissza. A rendőrség megindította a nyomozást az eltűnt menyecske után.

— **(Főbírák értekezlet.)** Mint értesülünk, Baranyavármegye összes főbírái holnap délelőtt tíz órakor a vármegyeházán értekezletre jönnek össze, melynek tárgyát a jövő évben tartandó népszámlálás módozatainak részletes megbeszélése fogja képezni. Az értekezletet *Tormay Károly* alispán elnököl.

— **(Jegy nélkül utazott.)** Tegnap délután a vasuti állomásról egy embert kísér-

tek fel a rendőrségre, mert az illető jegy nélkül utazott. Budapestről jött; de nem váltott jegyet s mikor észrevették a turpisságát, akkor már Pécs felé robogott vele a vonat. Az illető *Krausz Sándornak* nevezte meg magát a rendőrségen és azt mondta, nincs pénze s azért jött haza jegy nélkül. Most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Hajtóvadászat Püspök-Bogádon.)** Ifj. *Erreth János* püspökbogádi vadászterületen tegnap délután vadászat volt, melyen a vadászterület bérlőjén kívül br. *Fejérváry Imre* főispán, *Tormay Károly* alispán, *Reeh György* városi tanácsnok, *Údvarnok Győző* ezredes, *Lakits József* mérnök vettek részt. A vadászat eredményeként huszonhárom nyul, két róka és négy fogoly került terítékre.

— **(Megvert ember.)** *Radosovics István*, Makár-utca 87. szám alatt lakos, szombaton estelele azt a panaszt tette a rendőrségen, hogy a sógora megverte. *Radosovics* betegen feküdt otthon, mikor sógora odament hozzá és régi haragból kifolyólag rátámadt s több sebet ejtett rajta egy bottal. A megvert ember sebeit *Tolnai Vilmos* dr. tiszti orvos kötözte be s panaszát a rendőrség át tette a bírósághoz.

— **(Uj mise.)** Tegnap délelőtt tizenegy órakor mondotta uj miséjét a ferencrendiek templomában *Rada Ferenc* minorita-ferenc-
rendi ujonnan felszentelt áldozár, a hívők óriási részvéte mellett. Manuduktora *Mayer György* sekrestyeigazgató volt. Az ünnepélyes misében segédkeztek neki *Krum Péter* székes-egyházi karkaplán, és az irgalmasrend helybeli lelkésze s *Bubregh* káplán. Az ujmisés délután három órakor vecsernyét is tartott ugyanabban a templomban. *Rada Ferenc* uj misés minorita szerzetest felettes hatósága Kézdivásárhelyre rendelte.

— **(Befejezés felé.)** A Siklóson épülő »Pelikán« szállodát már lassan befejezik. Igen csinos és célszerű épület. A külső diszvakolás csinos és szimmetrikus; a belső termek szintén diszesek lesznek. A táncsterem, valamint az étterem is megfelelő nagyságúak, csak a ruhatarak kissé szűkek. Téli mulatságok alkalmával — ha ugyan a siklósiak is sokan kedvelik a mulatságot — aligha lehetséges lesz elférni benn a ruházatoknak. Különben egészségi szempontból is nagyon megfelelő minden tekintetben. Attól azonban lehet félni, hogy kissé gyenge az emeleti menyezet, a mely jelenleg ducolva van, a vasgerendák csekély horderejére való tekintettel. November elsejére a berendezések is be lesznek fejezve.

— **(Verekedő piktorok.)** Tegnap este *Miltényi István* és *Kelemen Gyula* festősegédek egy korcsmában multság közben összeszóvalkozván, egymással összeverekedtek s nagy botrányt okoztak. A piktorok verekedésének a rendőrség vetett véget s a vizsgálatot a két hős ellen megindították.

— **(Utcai harc a Puturlukban.)** Vasárnap délután nagyszerű látványosság színhelye volt a Felső-Puturluk-utca. Az ujbó alkalomával nem tartozik a ritkaságok közé a hasonló eset. Változatos azonban a műsor, a mennyiben nem mindig a férfiak kapanyeles harcában, hanem az asszonyok lobogó kontyában is gyönyörködnek a járókelők. Vasárnap délután is összekülönbözött két asszony. Eleinte cifra, sallangos atkokkal dobálóztak, míg később, a szesz forrpontjánál, nekiestek egymás kontyának és éles körmeikkel annyira kifésültek egymást, hogy bizony a csomó hajak közül a vér is kiserkent. A véres birkózásnak néhány bátor térfi fellépése vetett véget, kik a harcias asszonyokat egymástól elválasztották.

— **(Hippodrom Siklóson.)** A Pécs legutóbb tartózkodó *Apollo* hippodrom, *Várady*, az ismert akrobata és igazgató vezetése alatt, most Siklós közönségét szórakoztatja. De sajna — mint levelezőnk írja —

Siklós közönségének pártfogáshiánya hamar a bukás szélére kergeti *Várady* társulatát. Szombaton este volt a megnyitó előadás, mondhatni, élvezetes műsorral, de kevés közönség előtt. Tegnap, vasárnap két előadás tartatott. A délutáni előadást fél Siklós azonban csak kívülről nézte — persze csak a légtornaszatot láthatták — míg belől alig volt látható néhány ember.

— **(Rosch-Haschonoh.)** Becsukott kereskedések jeleztek ma az egész városban, hogy izraelita polgártársainknak nagy ünnepük van. Az izraeliták ugyanis ma ünnepelték a Rosch-Haschonoh ünnepét, az újévet. A világ teremtése óta az 5661-ik esztendő kezdtek irni a mai nappal s az újév beálltát ma és holnap kettős ünneppel ülik meg. A mai napon a főistentisztelet délelőtt 10 órakor volt az izraelita templomban, a mikor is *Perls Armin* dr. főrabbi tartott emelkedett szellemű beszédet.

— **(A pálinka.)** A tegnapi vasárnap ismét dolgot adott két geberdusz hős a rendőrségnek. Az egyik *Varga Vendel* napszám mos volt, ki részegen dőlt el a Majláth-téren s onnan kellett beszállítani a kórházba. A másik *Blum* Józsefné volt, ki állandó réme a rendőrségnek részegeskedése miatt. Őt meg a Ferenciek-utcájából vitték be a kórházba, hogy kialudja a pálinka-okozta mámort a fejéből.

— **(Kossuth ünnep Iványiban.)** Az iványi polgári olvasóegylet szép ünnepélyt rendezett Kossuth születésnapján. Ugyanis az olvasóegylet helyiségeiben összegyülekezvén az egylet tagjai, elénekelték a »Tavass el mult« című dalt, azután *Csuthy László* ref. lelkész mondott hatásos alkalmi beszédet, *Varga Áron* pedig szép és sikerülten előadott alkalmi költeményt szavalt, végül a »Szózatot« énekelték el. Az ünnepély végével az egész társaság vacsorához ült és az iványi polgár legényekből álló zenekar vig nótái mellett az egész társaság éjjel után két óráig együtt mulatott. A jelen voltak közül mindenki örömmel gondol vissza a szépen s jól sikerült ünnepélyre és mulatságra.

— **(Csaló könyöradomány-gyűjtők.)** Érdekes csalásnak jött nyomára a pécsi ügyészség. Két ismeretlen ember az abauj-tornamegyei gönci tűzkárosultak javára könyöradományokat gyűjtött Pécsen. A könyöradomány-gyűjtő könyvecskéiben azonban az alispán aláírása és különösen Abauj-Tornavármegye pecsétje nagyon gyanusnak tűnt fel. Az ügyészség a könyöradománygyűjtőktől az igazolási könyvet elkobozta s átküldte Abauj-Tornavármegye alispánjához. A gyanu itt alaposnak bizonyult, a mennyiben kintunt, hogy ugy az elhunyt alispán *Fabián János* aláírása, mint a vármegye pecsétje ügyetlen hamasítvány. A csalóknak városunkból sikerült elmenekülni. A könyöradományok összege, mit a csalóknak sikerült összegyűjteni, meghaladja a háromszáz koronát.

— **(A miniszter és a szobaleányok.)** Magyarország vidéki városainak vendégfogadóiban hosszú esztendő óta erkölcs-telen élet folyt, az ugynevezett szobaleányok révén, a kik megdöbbsentően szemérmetlenül viselték magukat. Tisztes öreg urak is ki voltak téve a női személyzet csábításainak s akárhányszor megesett, hogy családapákat akartak magukhoz vonzani a családanyák szemelattára. Akárhány olyan vendégfogadó volt és van is, a mely a szerelem bünbarlangjának nivójára sülyedt. Sok helyen nem a fogadós fizetett a szobaleányoknak, hanem azok fizettek évi díjat, csak hogy a hotelben garázdálkodhassanak. Hogy pedig ez megtörténhetett, annak okai részben a városok is voltak, a melyek megengedték, hogy rendőri felügyelet alatt álló leányok mint alkalmazottak szerepelhessenek. Felszóvalás e botrányos állapotok miatt vajmi sokszor történt, de eredményről csak ma szólhatunk. A belügyminiszter — mint a »Rendőri Lapok« írja — ki-

mondotta, hogy *mától kezdve a vendéglőkben, vendéglátókban, kávéházakban s más ily helyeken csakis tisztességes nőket szabad alkalmazni* s hogy az eddigi szabad szerelemnek vege legyen. Most hát minden attól függ, hogy az ellenőrzés milyen lesz, mert hat nálunk az ellenőrzés rendszerint igen gyöngye és eredménytelen szokott lenni.

— **(Tolvaj vendégek.)** Zápor Mihály, szakcsi lakos a Tamásiban tartott vásáron eladott egy tehenet száznegyven forintért. Hazafelé jövet, két sertéskereskedő csatlakozott hozzá, a kik kérték, hogy vigye őket kocsiján Szakcsra, a hol a piacon sertéseket akarnak vásárolni. Zápor felvette őket kocsijára és a kereskedők utközben fuvardíj fejébe egy pár pohár bort is fizettek Zápornak. Mikor kedélyes beszélgetés közben már Szakcshoz közeltek, kérték Záport, adjon nekik éjjelre szállást, szívesen megfizetnek érte. Ő készségesen adott nekik helyet, hazaérve, az első szobába vezette őket és meghagyta anyjának, hogy egy pár csirkét is vágjon le vacsorára a vendégeknek. Ezután kiment az istállóba, ott ledől és elaludt. Édes anyja elkészítette a csirkét, feltálalta a vendégeknek, de azokat már nem találta a szobában. Felkeltette a fiát, hogy hova lettek a vendégek. Zápor rosszat sejtve, az ugyancsak első szobában elhelyezett száznegyven forintját kereste, azonban a vendégekkel együtt az is eltűnt. Volt neki még hatvan forint megtakarított pénze, ezt is elvitték és így kétszáz forintja bánja, hogy az ismeretleneknek szállást adott.

— **(Vallásos református nők.)** Midőn egyrészt szomorúan lehet tapasztalni hogy vannak egyes községek, hol az egyházi tagok még azért is, hogy a csekély egyházi adózás terhe alól kibujhassanak, képesek hitüket, vallásukat megtagadni, egyházukat elhagyni; másrészt öröndetes tapasztalással szolgál, hogy vannak egyes községek, a hol az egyháztagok, nem hogy egyházukat elhagynák, hanem évről-évre szebbnél szebb áldozatokat raknak le az Urnak oltárára. Így van Iványiban is, a hol Csuthy László ref. lelkész kezdeményezésére pár hét alatt a nők, közös adakozásból egy szép, diszes, drága, aranyrojtal diszitett vörös bársony urasztal terítővel lepték meg az egyházat s ékesítették fel az Urnak szent oltárát. Az iványi vallásos református nőkről vegyenek példát azok, kik a vallásosságban gyengék és ingadozók.

— **(Névváltoztatás.)** Kiskori Zsirus József nagy-csányi illetőségű, pécsi lakos, vezetőknévénél »Zsigmond«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Megégett leány.)** Majsai Juliska, szegzárdi iskolás leánya, atyja távollétében tüzet rakott, hogy ruháit kimoshassa. Tüzzrakás közben szoknyája tüzet fogott s meggyuladt. A nagy sikoltozásra a közelben levők befutottak a konyhába és leszakgatták a ruhát a testéről, de akkorra már oly égési sebeket szenvedett, hogy egész életére nyomorék lesz.

— **(Kivételes vásárhatárnap.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Rác-Kozár községben a folyó évi október hó 20-ra eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi október hó 22-én tartassék meg.

— **(Agyonnyomta a homok.)** Németh Ferenc, igali kisbíró, édes apjával homokot ment hordani. Egyszerre nagyobb területen a part leszakadt és a mindig szorgalmas munkálkodó kisbíró maga alá temette, ki azonnal meghalt. A szerencsétlen véget ért ember halálát özvegye és két kicsiny gyermeke siratják.

— **(Október 6.)** A levelek hullásával, a természet baldoklásával ismét közeleg a nemzet gyászemlékü napja: október 6-ika, amelyen az elborult haza egéről hóhétkötél

szakította le a vesztett szabadságát sirató nép utolsó reményének tizenhárom sugarát, a vértanu halált halt dicső tabornokokat. Közeleg ismét ez a nap és szívünkben felzörgeti az alvó kegyeletet, a borongó emlékezetet, föltrebbenti a bécsi csontkamra dermesztő szele azt a pókhálós fátyolt, a melyet az idő és a szolgálkúség húzott a nemzet könnyen felejtő lelkére. Emlékezzünk is meg az aradi Golgotha napjáról, amelyen megölték a magyar szabadság lelkét is, azt hiévn, hogy ekkép soha föl nem támad. Gyujtsuk meg szívünkben a hazaszeretet lángját s álljuk körül vele a vértanu hősök emlékét halotti gyergya-láng gyanánt. Áldozunk az ő halhatatlan dicsőségüknek kegyelettel, könnyel és azzal az áhitattal, melyből villámot verhetünk, ha kell és virágot hullathatunk vesztő helyükre.

— **(Szerencsétlen esés.)** A mohácsi Dunaágban a »Verseny« nevű csavargózós egyik matróza, a dunaegyházi illetőségű Medvecky Sámuel saját vigyázatlanságából a hajó üregében levő raktárhelyiségbe esett, minek következtében orrcsontját eltörte. Az első orvosi segélyt a Duna-Gőzhajózási Társaság orvosa dr. Rüll János nyújtotta a sérültnek, ki gyógykezelés és ápolás végett illetőségi községébe utazott. Mindezt a csavargózós parancsnok »ékes« német nyelvű levélben jelentette be a mohácsi járási főszolgabírónak.

— **(Talált vadászkutya.)** Böhm János, málomi lakos, kőműves, ma bejelentette a rendőrkapitányságnál, hogy egy sárgásbőrű, városi bolyeggel ellátott vadászkutya tévedt udvarába. A kutya tulajdonosa nála az elveszett állatot átveheti.

— **(Vesztett kutya garázdálkodása.)** Patacs és Német-Ürögh községekben a napokban egy vörösszörű, kóbor vadászkutya garázdálkodott, mely több községi ebet megmárt. A kóbor kutyát nem sikerült elfogni. Annak megállapítása végett, hogy a marakodó eb tényleg vesztett volt-e s így szükséges-e a zárlat elrendelése, Novotny Ferenc járási állatorvos a helyszínére utazott.

— **(Tűz a vidéken.)** Hosszuhetény községben a napokban kigyuladt Varga Lukács, odaváló gazdálkodó háza, melytől rövid idő alatt tüzet fogott egy gazdasági épület is, mely szintén a lángok martaléka lett. Hogy a tűz miből keletkezett, annak kiderítése végett a vizsgálat folyik.

— **(Erdészeti kinevezés.)** Novák György, okleveles erdész, a kaposvári m. kir. állami erdőhivatalhoz erdőgyakornokká kineveztetett.

— **(Az orvosi díjtételek megállapítása.)** A belügyminisztérium — mint félhivatalosan jelentik — megállapította az orvosi díjazásnak azt a legkisebb mértékét, a melyet az orvos, ha a beteggel külön megállapodása nincs, föltétlenül megkövetelhet. Ezt a munkálattal a következőkben ismertetjük: A díjtételek négy fokozatban vannak megállapítva. Az első fokozatba, mely a legdrágább, a főváros esik; a másodikba a vidéki nagyobb gócpontok, a harmadikba a kisebb mezővárosok, a negyedikbe a legszegényebb vidék. Az általános határozatokban ki van mondva, hogy az orvos, ha a beteg az orvos lakóhelyétől két kilométernél távolabb van, fuvardíjat követelhet s ha az orvos egy félnapot töl a betegnél, ebbe az utazási időt is beszámíthatja. Az orvos lakásán adott első tanácsért az első fokozatban 4, a másodikban 2 és a negyedikben 1 koronát számíthat. Minden további tanácsért vagy rendelésért az első fokozatban 3, a másodikban 2, a harmadikban 1.80 s a negyedikben 1.50 koronát követelhet. Műtétnél csak az esetben számítható a látogatási díj, ha a műtét díja a 20 koronát meg nem haladja. Éjjel végzett sebészi műtétért az orvos a rendesnél 50 százalékkal magasabb díjat számíthat. Egy háztartáshoz tartozó több betegnél egy idő-

ben tett látogatásért az orvos csak egynél számíthatja fel a teljes díjtételt, a többi beteg után csak a fél díjtételt követelheti. Orvosi bizonyítvány kiállításáért mind a négy fokozatban 4 korona fizetendő. Olyan esetekben, midőn a gyógykezelés 30 napnál hosszabb időt vesz igénybe, az orvosi díjak, a gyógykezelés tartamához arányosítva, esetleg azok feléig leszállíthatók. A részletesebb díjtételekből közöljük a következőket: Egy látogatás nappal az I. fokozatban 6, a II. fokozatban 4, a III-ikban 3, a IV-ikben 2 korona. Egy látogatás éjjel az I. fokozatban 8, II-ikban 6, a III-ikban 4 s a IV-ikben 3 korona. Egy a beteg mellett eltöltött fél nap az I. fokozatban 20, a másodikban 15, a III-ikban 12 s a IV-ikben 10 korona. A fél napon felül eltöltött minden további óráért az I. fokozatban 3, a II-ikban 2, a III-ikban 1.50, a IV-ikben 1.20 korona a díj. Orvosi tanácskozmányért nappal az I-ső fokozatban 20, a II-ikban 15, a III-ikban 12 s a IV-ikben 10 korona jár. Éjjel az I-ben 30, a II-ikban 20, a III-ban 16 s a IV-ikben 10 korona. Orvosi tanácskozmányoknál a kezelő orvost csak a látogatási díj kétszerese illeti. Kórtani vizsgálatért 5—25, elméleti vizsgálatért 20—50, kimerítő kórtörténetért 10—30 korona a minimum. A belügyminiszter a munkálattal körrendeletben azzal az utasítással küldte meg a törvényhatóságoknak, hogy a legilletékesebb orvosi szakkörök bevonásával állapítsák meg, hogy melyik vidék, melyik fokozatba soroztassék.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: folyó hó 23-án reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 850 köbm. viz; az ellentartóban 420 köbm. viz volt; a hosszafolyás 24 óra alatt 1200 köbméternek találtatott. Folyó hó 24-én reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 780 köbm. viz volt; az ellentartóban 600 köbm. volt a viz; a hosszafolyás 24 óra alatt 1190 köbméternek találtatott.

— **(Halállal végsődő verekedés.)** Ismét Duna-Szekcsőről szól az ének. Véres verekedésről levén szó, az olvasó bizonyára önmaga is kitalálta volna, hogy az csak Dunaszekcsőn történhetett. Ezuttal azonban nem a különböző anyanyelvű legények verekedtek egymással össze, hanem a német legények egymás között. Ugy történt a dolog, hogy a fegyvergyakorlatokról hazaérkezett német tartalékosok táncmulatságot rendeztek a városháza szomszédságában levő nagykorcsmában, hogy a fegyvergyakorlatok fáradalmi után jól kimulathassék magukat. E mulatságokban azonban minduntalan megzavarták őket a katonasor alá még nem került fiatalabb legények. Csakhamar két párt állott a korcsmában egymással szemben: a fiatalabb s az öregebbek pártja. Miután kifogytak a szóbeli argumentumokból, mind a két pártbeliek kést rántottak ki és egymásnak estnek. Többen hol könnyebb, hol súlyosabb sebesüléssel hagyták el a csata színterét: de a szerencsétlen Majer József ott hagyta a fogát; két szurást kapott, egyet a vállpockájába, egyet a balcombjába s az utóbbi sérülés következtében a helyszínén — néhány perc alatt — elvérzett. A halál okozó szurással Müller Mihályt gyanúsítják, kit a bíróság le is tartoztatott. A vizsgálat folyik.

— **(Betiltott építkezés folytatása.)** Egyik vármegye közönsége az elsőfoku főszolgabírói ítélet helybenhagyásával betiltott építkezés folytatása által elkövetett kihágás miatt tetemes pénzbüntetésben marasztalta el a vármegye egyik birtokosát. Az elmarasztalt felebbezése folytán az ügy a belügyminiszter elé került, aki legközelebb megsemmisítette úgy az első, mint a másodfoku ítéletet. Mert — ugymond — a vármegye építkezési szabályrendelete szerint az engedély ellen történt, avagy szabálytalan építkezések betiltandók s azok lebontását a fél költségére a járási főszolgabíró elrendelheti. A szóban forgó építkezés folytatásának betiltása pedig eme szabályrendelet értelmében már megtörténvén,

nem büntetés alkalmazásának, hanem sokkal hatályosabb intézkedésnek van helye a renitens fél ellenében, jelesül a betiltásnak esetleg karhatalom alkalmazásával is érvényt kell szerezni.

— **(Fiatal tolvaj.)** A tizenöt éves *Rausnitz* Béla pékinas volt Szántován. De ő egyszer csak megunta a mesterségét és gazdáját faképnél hagyva, Mohácsra szökött. Cók-mókját *Gyurkó* Mátyás házában lerakván, elment csatangolni. Midőn visszatért holmijáért, a ház ajtaját zárva találta, mert senki sem volt otthon. Rausnitzot azonban ez a körülmény nem hozta zavarba. Elment az istállóba, innen föl mászott a ház padlására, a honnan lépcsőn jutott le a konyhába. De most nem elégedett meg cók-mókjának elvitelével, hanem behatolt a szobába s elvitt onnan kilenc korona készpénzt és egy régi ezüstpénzekből összeállított nyakéket. A csendőrség csakhamar kinyomozta a fiatal tolvajt és átadta a kir. járásbírósnak. Rausnitz beismerte tettét, sőt azt is, hogy ugyancsak lopásért már két hólnapot ült az ujvidéki fogházban.

— **(Tavas az őszben.)** Halvány sugarát lebecsájtja a földre, s még mosolyog az égből a nap . . . de nincs már ereje, csak utolsó fellobbanása érezteti velünk, hogy itt a hervadás, elkövetkezik lassan a bimbózó tavasz s a sejtelmekkel teli izzó nyár után a poétikus ősz. Sárguló haraszt zörren a lábak nyomán, járjuk az avart bánatos szívvvel. hiszen az érzelmes lélek azonosítja magát a természettel s amint új életre éled virágfakadásakor, teli vágygal járja a világot a kinyílt rózsák korszakában, ép úgy megsiratja a tűnő álmat, szertefoszló boldogságot ilyenkor, mikor a napsugár is csak a multakra való kötelezettségéből süt le ránk.

Sárga levelekből lesz a szemfödője,
Halotti lepelként reája borul,
Haldokol az erdő . . .

S amikor visszasírjuk a nyarat, a természet megmutatja, hogy van még benne élet. Tavaszt varázsol az őszbe, virágnító balzsamos tavaszt. Összeszedi minden erejét, győzelmet arat az elmúláson s míg az anyaföldet sárga haraszt borítja, az alatt díszében pompázik a gesztenyefa. A Kálvária utcában történt meg ez a csoda, hogy mire beköszöntött hivatalosan az ősz, kinyílt a vadgesztenyefa. Alul megérett gyümölcs, amely kifelé kívánczik rejtekéből — felül az új élet, a diadalmas ujjászületés. Olyan szép ez, olyan bájos. A természet bebizonyítja, hogy ő a legnagyobb poéta s a hervadás költészetébe belefonja a gyöngédség virágszárait.

— **(Névváltoztatási engedélyek és állami anyakönyvek.)** Egyik anyakönyvi felügyelő kérdést tett a belügyminiszternél az iránt, hogy az apa által nyert névváltoztatási kéres benyújtása és az engedélyezés közti időben született és az anyakönyvbe már bejegyzett gyermek születésére vonatkozó anyakönyvi lapra mi alapon jegyeztessék föl? A fölvetett kérdésre ezt válaszolta a miniszter: Mindazon esetekben, midőn az említett időközben született gyermek születése és névváltoztatási engedély joghatályának kezdete (vagyis az engedély kelte) előtt jegyeztetett be az állami anyakönyvbe, az engedélynek a gyermekre leendő kiterjesztése iránt újabb kérvényt kell benyújtani. Azon esetekben pedig, midőn az időközben született gyermek születése az engedély kelte után az apjának eredeti családnevén jegyeztetett be az anyakönyvbe: a gyermeknek az apa részére engedélyezett névváltoztatás által jogilag már

megváltozott családneve az anyakönyvi törvény 75. §-a értelmében birói uton helyesbitendő az anyakönyvben.

Művészet, irodalom.

⊙ **Színészeink Mohácson.** Özv. *Tissay* Dezsőné színtársulata szerdán bucsuzik el a mohácsi közönségtől. Ekkor *Nádasy* József jutalomjátékául a »Kleopatra«, *Verő* György új operettje kerül színre. Pénteken a »Menyem« című vígjáték ment, melyben *Kende* Paula, *Vágó* Béla, *Komlóssy* Ilonka és *Füredy* tünettek ki. Szombaton a »Rigoletto« opera ment. Tegnap este a »Gyerekkasszony, népszínműt adták. Ma, hétfőn este *Gergely* Gizella jutalomjátékául a »Nebántsvirág« megy, holnap pedig a »Névtelen levelek«-et adják.

Törvénykezés.

§ **Drága cipők.** *Ujvári* János szőlőművelő folyó évi augusztus hó 4-én *Lehőc* Sándor pécsi lakosnál, ki a Virág-utcában lakik, szállást kért s kapott is. Másnap ismételte kérését s újra eredménnyel. — Augusztus 6-án reggel *Lehőc* kiment a szőlőbe dolgozni, ágyasa, *Hohman* Margitnak másfelé volt dolga, s *Mészner* Mihályék is, kik ugyanazon udvarban laktak, elmentek hazulról. Mire *Hohman* Margit hazakerült, nem találta *Ujvári* Jánost a házban, sőt felfedezte, hogy két pár cipővel, egy esernyővel s öt frttal együtt tűnt el. — Rögtön fölkereste *Lehőc* Sándort s ez *Mészner* Mihályval keresésére indult *Ujvári* Jánosnak, kit a vásárban meg is találtak. Rögtön átadták a rendőrségnek s azóta vizsgálati fogságban van. Ugy a vizsgálat során, mint a főtárgyalás folyamán konokul tagad, a melylyel azonban mit sem ért el, mivel a tanuvallomások alapján a kir. törvényszék lopás büntetében mondta ki bűnösnek — a mennyiben lopásért már két ízben büntetve volt — s ehhez képest kétévi fegyházra ítélte őt. Az ítéletet a vádlott meglelebbezte.

§ **Lopás.** *Máté* Márton jágonoki születésű család folyó évi július hó 18-án Jenőn bemászott *Hügl* János egyik szobájába s pedig aként, hogy az ablakot betörte. A szobában talált aztán egy kosár tojást, egy nadrágot s benne egy zsebkendőt, egy sonkát, kenyeret, egy pár csizmát és cipőt. Persze nem azért találta, hogy ott hagyja. Elvitte. A főtárgyaláson tettét beismerte s a kir. törvényszék kilenc havi börtönre ítélte jogerősen.

§ **Megszűnt csőd.** A szegvárdi kir. törvényszék mint csődbírószág ezennel közhírré teszi, hogy a *Klein* József dombóvári kereskedő ellen 1900 évi május hó 25-én elrendelt csőd eljárás megszűnt.

§ **Csődnyitások.** Az eszéki törvényszék *Kossay* József, eszéki bejegyzett kereskedő ellen a csődöt megnyitotta. A pozsegi törvényszék *Schorsch* Izidor, lipiki be nem jegyzett kereskedő ellen. — a zágrábi törvényszék pedig *Tomay* F., zágrábi terménykereskedő, *Droftinac* József zágrábi kereskedő és *Horvát* József, szintén zágrábi kereskedő ellen rendelte el a csődöt.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék mint csődbírószág közhírré teszi, hogy *Neuwirth* Lajos pécsi lakos, szabó iparos és bej. cégű szappangyártó ellen folyamatba tett csődöt a csődvagyon felosztása folytán megszüntette

§ **Gondnokság alá helyezések.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Palkó* Ferenc, kaposmérői lakos gondnokság alá lett helyezve. — A szegvárdi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Hoskó* Józsefné, szül. *Kun* Angela harci lakos gondnokság alá helyeztetett.

T a n ü g y.

) (**A regölyi kántorválasztás hírlírása.** A »Pécsi Közlöny« szept. 16-iki számában a regölyi kántorválasztásról az volt megírva, hogy Regölyben f. é. szeptember hó 10-én egyhangulag *Kovács Márton* választott meg kántortanítóvá. A f. hó 20-án megjelent számában ily kijavítással jelent meg: *Kovács Márton* somogy endrédi tanító 7 szavazattal 6 ellenében lett megválasztva Regölyben. Hogy tehát a választás híven közöltessék, hiteles leírását következőkben adjuk: A 30-nál több pályázó tanító megjelenvén a választásnál Regölyben a helyszínen, először is a próba éneklés és orgonálás tartatott meg. A próba után a kántorok és esperes a templomból az iskolaépület felé tartottak, akiket az egész község apraja-nagyja kísért. Egyszerre elkiáltja magát egy a tömeg közül »Éljen a göröcsönyi!« mire az egész népsereg karban felelt vissza. Ez ismétlődött számtalanszor. Míg végre a választásra visszavonult iskolaszék megkeresésére az esperes kijött az utcára s egy emelkedettebb helyről csendre intve a híveket 3-szor ezt a kérdést intézte a néphez: Kiáltás ki, hogy kit szeretnének a sok pályázó közül kántortanítójuknak!? Mire a nép 1/3-ad része a göröcsönyt, 1/3-ad része *Kovács Márton* kiáltotta. Az esperes ezek után visszavonult s a választást, mely szavazással folyt le, megejtette a következő eredménnyel: Gróf *József* göröcsönyi kántor-tanító szavazott a hercegi inspector, a vicárius, a községi bíró, h. bíró, a pénztárnok és az isk. széki gondnok. *Kovács Márton* a visszamaradt 7 szavazó szavazott. A választás eredményét kihirdette az esperes, de alig jött vissza az eredmény kihirdetése után az iskolába, midőn két egyen a pályázók közül, névleg *Csicsományi* János komárom-naszvadi és *Svarda* Gyula málomi tanítók óvást emeltek a választás ellen, mert *Kovács Márton* a fülök hallatára annak dacára, hogy készpénz volt hirdelve, a népnek azon ígéretet tette, hogy elfogadja a régi gabona fizetést. Az óvást jegyzőkönyvbe véve az esperesnek kézbesítették, hogy a választási jegyzőkönyvvel együtt az egyházmegyei hatósághoz beterjesztessék. Mert ha a pályázat ily módon megváltoztatható, akkor a 32 pályázó kéri utiköltségeinek megtérítését.

Közgazdaság.

□ **Az eszéki kereskedelmi és iparkamara jelentése, melyet *Hegedűs* Sándor kereskedelmi miniszter figyelmébe ajánl a kamara, most hagyta el a sajtót. A jelentés visszapillantást nyújt a kamara kerületének 1899-ik évi közgazdasági helyzetére. A horvát nyelven írott jelentés mellé német fordítást is mellékel a kamara, habár sokkal helyesebb dolog lett volna ugyanennyi erővel magyar nyelvre fordítani a jelentést, mivel hogy a fordítás amúgy is csak azoknak szól, a kik magyarok, és horvátul nem tudnak. — A mi a jelentést illeti, részletesen beszámol ugy az ipari és kereskedelmi, mint a mezőgazdasági helyzetről, melyek e kamarának kerületében is ugyanoly szomorú képet nyújtanak, mint mindenütt az országban. Sajnos, nem látjuk a jelentésből, hogy az eszéki kamara szükségét érezné az önálló vám-**

terület létrehozásának, bár a panaszolt bajok főoka ott is az a gazdasági függő helyzet, mely az egész ország közgazdasági életét megbénítja. Utal a jelentés *Hegedűs Sándor* kereskedelmi miniszternek 1899. évi március 2-án a képviselőházban elmondott programbeszédére és azt a reményét fejezi ki, hogy a tevékeny miniszter figyelmet fog fordítani ennek a kerületnek gazdasági helyzetére is.

□ **Az állami tejjgazdasági munkásokat képző iskolákban** Munkácsen és Gödöllőn október hó 1-én 12 hónapra terjedő újabb tanfolyamok fognak megnyitni, melyekre ép, erős testalkattal bíró, legalább 18 évet betöltött munkásifjak vétetnek fel. A tanulók a tanfolyam tartama alatt teljes ellátásban és 10 korona havi bérben részesülnek. Felvételtel való folyamodványok október hó 1-ig a munkácsi uradalom, illetőleg a gödöllői korona-uradalom igazgatóságához küldendők be. Ajánlatos volna az, hogy a gazdaközönség ezen iskolákra jóra való cselédjeit elküldje, hol minden anyagi megterhelés nélkül szakértő tehenesekké és tejjgazdasági munkásokká képeztetnek ki. December hó 1-én a nagy-szécsényi tejszövetkezettel létesített állami tejjgazdasági munkásnöket képző iskolának egy évre terjedő tanfolyama nyílik meg. Az ide való felvételért kifogástalan előéletű és legalább 16 évet betöltött nők pályázhatnak, kik teljes ellátásban (esetleg e helyett 30 kor. ellátási díjban) és 8 kor. havi bérben részesülnek. Az ez iskolára való felvételért a kérvények keresztlevelel, iskola és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve a nagy-szécsényi tejszövetkezet igazgatóságához intézendők november hó 1-ig. Ezen iskolák jelen tanfolyamait végző tejjgazdasági munkások, illetőleg munkásnők elhelyezése ügyében a fentnevezett uradalmak igazgatóságai, illetőleg a nagy-szécsényi tejszövetkezet igazgatósága keresendők meg.

□ **Vámilleték a jövő óra.** A vámilletéknek ezüstben történő fizetésénél, vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1900. évi október óra *huszonegy* (21) százalékban állapított meg.

□ **Megszűnt állatjárványok.** A *Paks* és *Kocsola* községek sertésállományában fellépett járványszerű sertésorbánc — mint értesülünk — megszűnt s a községekre elrendelt zárlat feloldatott.

□ **Betiltott állatvásár.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter 59671/1900. számú rendeletével a *Paks* községben tartatni szándékolt állatvásárokat az ottani állatvásártér szabályszerű berendezéseig betiltotta.

TAVIRATOK.

— **Apponyi beszámolója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Apponyi* Albert gróf vasárnap Jászberényben tartott beszámolójában a mai helyzetről és a jövő feladatairól beszélt. Szabatosan magyarázta Ausztriával szemben követendő eljárásunkat. Liberális értelemben nyilatkozott a nemzetiségi kérdéstről. Csittitani próbálja a felekezeti harcot; rámutat az agrár-merkantil viszály káros voltára. *Önérzetük sérelme nélkül léptek* — úgymond — *a kormánypárba.* Kijelenti, hogy *elwei mellett tovább küzd*; ha szükség lenne — mit nem hisz — a párton kívül is. A beszédnek nagy hatása volt, s Apponyit lelkesen ünnepelték s rendkívül meglepő hangú üdvözlő táviratot küldtek *Szell* Kálmán miniszterelnöknek.

— **A perzsa sah Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik: Az este a sah tiszteletére a schönbrunni kastély parkjában nagyszerű kivilágítás és tűzijáték volt. A király, a sah, a főhercegek és főhercegnők az udvari ebéd után a terrasról nézték a kivilágítást, mely után a sah elbucszott a királytól, mondván: *alig talál szavakat a párállan vendégszeretetért.* A felségek többször kezet szoritottak a bucsuzáskor. A sah délelőtt tizenegy órakor ma elindult Budapestre. Vonaton nyolc óra hosszat utazik. *Kívánsága, hogy a vonat lassan menjen, mert nem tud gyorsvagonon utazni.* Budapesten minden előkészület meg van téve fogadására s e célból *József Ágost* főherceg ma Budapestre érkezik.

A sah részére Budapesten a „Hungária“-szállóban nyolcvannégy szobát foglaltak le.

— **Öngyilkosság az esküvő előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Székesfehérvárott *Fonyódi* József, tekintélyes iparos, nőszülni óhajtott. Ma lett volna az esküvője. A násznép már összejött s a templomba indultak, mikor *Fonyódi* revolvert rántott elő s agyonlőtte magát. Nyomban meghalt, tettének oka ismeretlen.

— **Feloszlatott pánszláv gyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi és alsóausztriai cseh-szláv katolikus politikai egyesület gyűlését a kormány képviselője zájós jelenetek miatt feloszlatta.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pétervári jelentés szerint bizonyos, hogy Oroszország kedvező álláspontot fog elfoglalni Németországnak Khinára vonatkozó legutolsó javaslatával szemben.

— **Vasárnapi krónika.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi rendőrségnek a tegnapi vasárnap sok dolgot adott. Egy egész rakás ember került összeszurkálva a kórházba. Majd valamennyi esetben a pálinka játszotta a főszerepet.

Özvegy *Aranyosi* Ferencné napszámosnő 24 éves Lajos nevű fiával a zsilip-utca 4. sz. a. levő házában pálinkázott. A mikor már alaposan eláztak, a fiu pénzt kért anyjától tovább való ivásra. Az asszony megtagadta a kérést, a mire aztán a fiu úgy elverte édesanyját, hogy az most a kórházban fekszik. — *Janorek* Antal, 26 éves és *Szalajka* Mátyás, 23 éves malommunkások az éjjel holtrezegen betértek a Szentlélek tér 4. sz. a. levő lebuja s ott a többi vendéggel összeveszték. Általános verekedés lett azután, a melyből kijutott mindenkinek. Az üzlettulajdonos erre *Horváth* Péter rendőrt hívta be segítségül, de ez vesztére ment az üzletbe. A részeg alakok eltávoztak a tett helyéről, de az utcán elkaptak a rendőrt s azt meg is fojtják, ha az a végső pillanatban ki nem huzza a kardját s közéjük nem üt. A verekedők erre elmenekültek, de az őrző elfogta őket s bevitte a III. ker. kapitányságra. — A Dálnok- és Szondy-utca sarkán sokkal szomorubb vége lett a veszekedésnek. Több munkás összekülönbözött, a mi közben nagy szerep jutott a bicskaknak. Egyszerre csak egyik vértől borítva összeesett, mire a többi az éj sötétjében elmenekült. A sebesültet később holtan találta meg a rendőri őrző, mely bevitte a boncoló-intézetbe. Megállapították azután, hogy az illető *Schuller* Lajos, 29 éves lakatoslegény. A gyilkosokat a rendőrség nyomozza. — Az angyalföldi Ba-

kovszky-féle pálinkamérésben *Polcsek* Antal és *Bokor* Károly napszámosok verekedtek össze. Polcseket a Rókus-kórházba kellett vinni. Bokor elmenekült. — Ezeken kívül még két összeszurkált ember került a Rókus-kórházba: *Sliba* Márton és *András* bátyja, a kiket a külső-váci-ut 88. sz. a. levő pálinkamérésben szurkáltak össze ismeretlen napszámos emberek, a kiket most a rendőrség nyomoz.

— **Kardpárba.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A miskolci kereskedelmi kongresszus alkalmából egyik esti lapban heves támadás jelent meg *Zerkowitz* Emil, a kereskedelmi alkalmazottak országos egyesületének elnöke ellen. *Zerkowitz* provokáltatta a kérdéses cikk szerzőjét, *Kreutzer* Jenő bankhivatalnokot s az ügy tegnap délelőtt nyert lovgias elintézését Budapesten a Fodor-féle vívóteremben. Mindjárt az első összecsapásnál *Kreutzer* kisebb sérülést szenvedett az arcán, mire a párviadalt beszüntették.

— **Ifjusági mozgalmak a műegyetemen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A központi tudományegyetemen lezajlottak a választási mozgalmak. Most a kir. József-műegyetem ifjusága szervezkedik és készül az e hónap 29-én megejtendő elnökválasztásra. A műegyetemieknek az a része, amely a nemzeti pártiakkal rokonszenvez, holnap bontja ki lobogóját. Elnökjelöltje kellemesi *Melczér* Elemér, aki holnap délután 6 órakor tartja programbeszédét a műegyetemen.

— **Végzetes rugás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A napokban Budapesten az Erzsébet királyné utja 55. sz. a. levő telepen tréálkoztak *Szabó* Géza és *Vigh* Péter postakocsisok. Birkóztak, földhöz vágták egymást, miközben *Vigh* úgy hasba találta rugni *Szabót*, hogy az menten összeesett s eszméletlenül terült el. Beszállították a Rókus-kórházba, ahol a szerencsétlen a hashartya gyaladás tünete között vasárnap hajnalban ki-szenvedett. Átszállították a törvényszéki orvostani intézetbe.

— **Pincetűz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten tegnap reggel 8 órakor tűz ütött ki a Gizella-tér 2. számú ház pincéjében. Az ott főlhalmozott papirhulladék gyult meg és fojtó bűzt terjesztett a ház udvarában. A helyszínen gyorsan megjelent a központi és V. kerületi tűzörség s a tüzet rövid néhány perc alatt eloltotta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

SCHERBER JÁNOS

hentes-üzletében, Pécsen, Széchenyi-tér, városház-épület naponta frissen vágott sertéshús, kalbász, hurka, háj, szalonna. Kitűnő minőségű sir kapható. Mindennemű füstölt áruk. Helybeli és kassai sonkák, nyersen és főzve, valamint a legfinomabb s legízletesebb hideg főlágottak naponta a legnagyobb választékban állanak a t. közönség rendelkezésére. Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek. Példás tisztaság.

Kedélyes művelt asszonyka barátságát óhajtánám.
Leveleket

csak titokban
kiadóhivatalba kérek. Azonnal válaszolok.

Egy szoba és konyhából
álló lakás kiadó.
Percel-utca 35. számú házában.

Egy jó családból való fiu
könyvkötő-tanoncnak
felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Bayer Ferenc

Pécs, Széchenyi-tér 8.

Ajánl:

24 különféle fajta finom kávé,
továbbá

Trichose francia s világsi magyar
cognacot.

Thea és rumok.

SUCHARD-féle

csokoládé és cacao

és mindennemű

fűszer- és csemegeáru.

RUEPPRECHT TESTVÉREK

PÉCSETT.

Harang- érc- és vasöntőde,
malomépítészeti,
tűzoltó-szerek-, szivattyú- és gépgyár.



Szőlőszeti és pincészeti gépek és
berendezések.



Borsajtók,
szőlőmorzsolók,
szőlő bogyózó-gép,
gyümölcs-örlő gép,
keringős borszivattyuk,
emelyüs „
üvegmosó-gépek,
dugaszoló-gépek,

szűrő (filtrirózó) készülék,
peronospora-fecskendők,
philoxera injectorok,
borcsapok,
sörccsapok,
kénsavas sörmérő készülék
légnomásu sörmérő
készülék. stb. stb.

Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.

